

K 513 / 1160
Péte, július 28^{án} 1862.

Edecs Miskácn!

Ídeje hogy már firkantáltak néhány sort, akármily kusza
ta lesz is levelém. Eddig is furcsa volt hallgatni,
nem, mikor oly dolgot írást írtak, melyre azon,
naki híves vábára melán várhattál, s melán,
nehézségek hallgatásunkra, okát nem tudtam. Ertekez
a kedved komám arany feljövetele vánti keréji
táradat. De nem halljdt mi kötele a vábában.

Engem botanica (úgy hallom Eötvös kérténe) ma,
gárat feltévesnem, kikallgatás nyavalyáimat, s egy
hírari fűrdőt remélt, Sétiacon. De perse, ha
egyéb akadály nincs is, a lap miatt, sem távoz
hátam, még Gyulai fel nem jön. Ő ezen hó e,
lejen költözött Péterre, de rögtön neki a lapot
nem athatom, néjünk meg beté nem okik, néjünk
mivel aemmeser miszonyai Gyulait a néltül is na,
gyon elfoglaltak az elm napokban. Így Sétia'cs
maradt. Előbb, hűgység levelet nekünk, úgy bejött
járunk vábáronnal, hogy én megjöt fűrdőre, s
jűdig fűrdőre nem maradtam Péterre, hol a hártar
ias többé kesűl, mint egy út, hanem Sétia'csra men
nek a rokonokhoz. De semmi sem volt elvárva, az
nál kevésbé, mert egy kövősi leányka (S. Netti) ki a nagy
már itt töltött néhány hetet fűrdő hásonlatában, írta
hogy megint feljő egy jár kére, s természetesen ven
dőlünk lex. Arany híveneggel volt s van hozták
s leány is családja, hogy háboriba épünk, lea-
mi a fiatalok ártól. Aronban gondoltuk, hogy talán
alább feljő, mint én indulhatok, talán fűrdő ideje le is
elők, mire a fiatalok útra kerül a for. Vártuk
nem jött. No már most idej Miskácn, s függő állapot
bár elkerült a te leveled, a Kedves komám arany jö
velele inat. Kétségbe esik itt sincs, valamint a kövősi
tyáronal. Természetesen, azé fűrdőre vánta inat rögtön,
hogy Kedves komám arany jöjön mikor tejszik, s ne
halkjon a vábá'cskirtbe (ha csak R-né miatt lehet)
hárem, egymással hozták. De ha ala stál is, akár
mindig vele tartják az aranyok. De kelle inat,
te hűgység lehevéges, ha a kövősi kivármegy ép akkor
talán jöni: ez alkalmasan az együtt levélre, ha én
Sétia'csra megyek (de mikor lehet az?) a család stán,
búsára igyekezett. A függő állapotok hűgység jött,
hogy én valamint a hűgység napoktól ilők jött,
nak, nem gondolom hogy ennyi ideig tart et a
kollás, mi uram fűrdőre 3-4 nap elég. It is mint

KAD 513
1160
KÖNYV
TÁRA

halasztva utamat, noha már julius köztépén mehettem volna. Kovra' még a tegy úgy áll, hogy nem tudom melyik iránt mond fel a kiadó: s akkor egy az, hogy költeni való pénz, nem bíncs a furdire, más pedig, hogy időm bíncs, mert azon kell iparkodnom, hogy valami fontos nyelvtan 20 rabbi elítélésénél. Mind e körülmény összehatásai, és az általam, azé eredménye, hogy rágnom kellett, hadd bíruljon előttem a társaság - bizonyos valasztanom irhatom - és most is bizonytalanságok!

A dolgom más most ilyen formán alakul. Itt ma nagy botlás bevezeti skótromat. Szulai ásvépi a lapra. Augustus, első napjaiban, én magam, talán elindultam Seliácsra. (Ita kedves Kovam arany addig feljő, én, illetőleg családomb, felveszem megcsorított szándék, a mielőtt a pécsi várművészei nédegségét vállaltam). Talán családomb akkor meze is vagyis országot Szaloncára; vagy néhány nappal később, Seliács haladása elutazni az egyikre. Valamennyi idős, mindenképpen, szökevények egyike. Hogy kedves Kovam arany, bizonyos a lelkükbe veszi: arra mellettem kell bizonyos, de, azé hírem. De az is igaz, rég vágytam Szaloncára, kivált abból a furdire, tudis, poros Peshöl, ohajtanak, idültmi menni valahova más egyfelé, s jözhenni, mert a család, ledél infamias, rosz volna miare folytat, (mire jelenleg) csak, ledjök fincs, és kópánantat a társasági munkában. Akkor atarsák felhagyatni a társaságot: ha itthon ülök, akkor úgy sem hagyhatok el. Eked, a mielőtt iram: s ne gyar, mitó semmi egyik melletk gondolatot. Lappangani forrasban.

It mi pedig az én utamat illeti: Madáchnak azé igérem való a társaságot (felig meztől s ome lot neményeivel a teljesedé'snek) hogy, a nyár feljő, megítélgettem Szaloncára, s onnét vele társad. Most napem levelét, melyben figyelemre igéremre. Azé mondia: Váczig alébeu jö, viszem Szaloncára (talán azé feljő Nagrádban) s egyútté kirándulni kéri, teit magam irszel azé jöveu megismerem. En' ma' most azé nem tudom: fogok-e inni Madáchnak, hogy jó lesz bit az, s így, nába egyen Szaloncára is, Hamvák is, s így megjel Seliácsra, - vagy pedig azé idős lapó (mire tudom elfogyni itt is ott is az ember) csavargás helyett, egyenesen Seliácsra tartok, Csarogom-Nemáig, varaton is onnan társas jöveu. Ité sem tudom,

ha te - akkor már valószínűleg jövegg ember - jé,
nemes tisztelettel a vendéget. Csupa haborús, csupa
bizonytalanság! Ha Madácsnak az előbbi értekezés
találvt írni, megírom szerint is, hogy készülsen
mag ne lépünk.

A Függetlenség cikkeire - ha ugyan az, melyek
gondolat - nagy tiszteletben vagy. Sem irányja sem
szerepe nem az, mint gondolat - s egyáltalában
minős befolyással az oly szabási költő, mint te.

Nem pedig hirtelen meggyűlö a bajnok kései
Miklóssal. Brassai cikkeire jóval választás küldött
hozzám, mely így volt írva, hogy ki nem arthatam.
Néhány személyes gondolatig módosítását kértem
tőle, mely nem a függetlenség, nem is iradalmi va-
ló: ő "egy beütés sem" engedett. Így kénytelen va-
lót visszahírdeni. Most könyvem azja ki ellenem
is Br. ellen. Haragjuk kegyetlenül. Itt is ez a
szereplésük!

Hanem isten áldjon, édes emlékeim. Kijelentem
a veres: de nem várom lejárat, hogy Pejter
jő. En sem abarnak rofiabb lenni, mint Hóza,
ági. Ötletet keresen

igaz barátod
Stanyt

Handwritten text at the top of the page, appearing to be a list or notes.

Main body of handwritten text, containing several paragraphs of cursive script.

Handwritten signature or name, possibly 'Otto von Guericke', enclosed in a circular flourish.